

۱. مشهد؛ رضوی؛ شماره نسخه: ۶۸۳۸  
آغاز: کان من حدیث النابغة و اسمه زیاد بن معاوية؛ انجام: نجر شعر النابغة الذیانی.  
خط: نسخ، بی‌کاف، تا: اواخر قرن ۸؛ واقف: ملک‌زاده کوثر؛ کاغذ: دارچینی، جلد: تیماج جگری، ۱۰۶گ، اندازه: ۲۸/۵×۱۹/۳سم [ف: ۷-۵۲۶]
۲. تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۷۲۰۴/۲  
آغاز: کان من حدیث نابغة و اسمه زیاد بن معاوية بن جابر بن ضباب؛ انجام: اذا شاء منهم ناشی در تحت له xx لطيفة طی اکشیح رایبة الکفل  
خط: نسخ، کاف: ابوتراب بن محمد، تا: ۱۲۴۵ق؛ جلد: تیماج قهوه‌ای، ۴۴گ (۶۳-۱۰۶پ)، ۲۰ سطر [ف: ۲۵-۲۰۳]
۳. تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۸۷۲۱/۳  
خط: نسخ، بی‌کاف، تا: ۱۲۴۸ق [مختصر ف: ۳۷۷-]
۴. مشهد؛ رضوی؛ شماره نسخه: ۴۸۳۵/۲  
آغاز: بسمله، کان من حدیث النابغة و اسمه زیاد بن معاوية؛ انجام: قد نجز دیوان شعر النابغة  
خط: نسخ، کاف: حسن بن کاظم حسینی همدانی، تا: ۱۲۴۹ق؛ کاغذ: سفید فرنگی، ۷۰ص (۱۱۱-۱۸۱)، ۲۳ سطر (۱۵/۵×۸/۵)، اندازه: ۲۴/۵×۱۶/۵سم [ف: ۷-۷۶۰]
۵. مشهد؛ رضوی؛ شماره نسخه: ۱۹۳۶۲  
آغاز: کان من حدیث النابغة و اسمه زیاد بن معاوية؛ انجام: قد نجز دیوان شعر النابغة  
خط: نسخ، بی‌کاف، تا: ۱۲۴۹ق [رایانه]
۶. تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۵۹۵۰/۱  
آغاز: کان من حدیث نابغة و اسمه زیاد بن معاوية؛ انجام: من نیر قد تجرد لذلك.  
خط: نسخ، کاف: موسوی درب امامی، تا: ۱۲۷۵ق؛ کاغذ: فرنگی، جلد: تیماج، ۱۱۹ص (۲-۱۲۱)، ۲۱ سطر، اندازه: ۲۱×۱۵سم [ف: ۱۷-۳۳۵]
۷. تهران؛ ملک؛ شماره نسخه: ۲۸۴۲/۱۰  
خط: نسخ، کاف: ابوالقاسم وفا، تا: قرن ۱۳؛ ۱۳ص (۱۲۲-۱۲۵) [ف: ۶-۱۳۲]
۸. اراک؛ دهگان؛ شماره نسخه: ۱۷۷/۲  
خط: نستعلیق زیبا، کاف: محمد علی ابن حاج محمد صادق دهکردی، تا: قرن ۱۳؛ ۱۳گ (۲۴۱-۲۶۳پ)، اندازه: ۲۳×۱۵سم [ف: ۱-۲۳۴]
۹. مشهد؛ رضوی؛ شماره نسخه: ۴۳۳۶  
آغاز: بسمله، قال النابغة الذیانی یمدح؛ انجام: و قال فی وقعه عمرو بن الحرث الاصغر الغانی.  
خط: نسخ، بی‌کاف، بی تا [البائی: ۲۶۸-]

● دیوان نابلسی / شعر / عربی

d.-e nābolosī

القدوس السلام المؤمن المهیمن ... اما بعد در عهد دولت ابد مدت. آغاز قصیده: «به بندگی خداوند و شهریار جهان xx هر آنکه سر نهد از تنش برآید جان»، پایان: «تا بود اسلام را تاریخ هجرت در میان xx هی ببرد سر ز کافر خسرو صاحبقران»؛ خط: نستعلیق زیبا، کاتب = مؤلف، بی تا، گویا همان نسخه است که به شاه تقدیم شده؛ مجلدول، دارای سه موشح؛ جلد: تیماج مشکلی، ۱۵گ، ۸ سطر، اندازه: ۳۲×۲۰/۵سم [ف: ۱۴-۱۱۶]

● دیوان مینای اصفهانی / شعر / فارسی

d.-e mīnā-ye esfahānī

مینای اصفهانی، - ۱۲۸۷ قمری

mīnā-ye esfahānī (- 1870)

[دنا ۴۰۶/۵؛ منزوی ۲۵۵۸]

تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۸۰۳

آغاز: پس از بسمله. هذا کتاب دیوان مینای اصفهانی: ای خدیوی که به درگاه تو هر صبح و مسا xx قیصر روم نهاده به سر خود افسر / ناگه دگری گفتا کای خلق من ای دون xx مهرومه او ساز متان نیک خیر دار؛ انجام: مرخصی که روی ای عزیز جانی من xx بسوی معرکه در جنگ لشکر دشمن / برو که بلکه بکوشی و قطره آبی xx بیاوری ز برای سکنه اریایی  
قصاید و غزلیات؛ خط: نستعلیق، بی‌کاف، تا: قرن ۱۳؛ با یادداشت خرید حسین بن مهدی در رجب ۱۲۸۹ در میانه؛ کاغذ: سفید، جلد: تیماج تریاکی، ۱۳۰گ، ۱۵ سطر (۱۴×۶)، اندازه: ۲۱×۱۵سم [ستا: ف: ۲-۶۳]

تهران؛ مفتاح؛ شماره نسخه: ۷۲۷

همان نسخه بالا [نشریه: ۷-۱۶۶]

● دیوان نابغه / شعر / عربی

d.-e nābeqe

نابغه ذبیانی، زیاد بن معاویه، - ۱۸ قبل هجرت

nābeqe-ye zobyanī, zīyād ebn-e mo'āviye (- 604)

چاپ: بیروت، دار الفکر، محقق: شکر فیصل، چاپ اول، ۲۷۵ص، ۱۳۸۷ق.

[دنا ۴۰۶/۵؛ الذریعه ۱۱۴۵/۹؛ سرکیس ۹۰۸ و ۱۰۹؛ سزگین، ج ۲، جزء ۲۳۸/۲]

شرح و حواشی:

۱- شرح دیوان نابغه الذیانی؛ بطلیوسی، عاصم بن ایوب (-۴۹۴)

۲- شرح القصیده الدالیه لنابغه؛ قراچه داغی، محمد رضا بن نور محمد (-۱۴)

۳- شرح قصیده النابغة الذیانی (۲ عنوان)

۴- شرح دیوان نابغه (۲ عنوان)

فرستگان نسخه‌های خطی ایران (فخا)؛ جلد پانزدهم؛ به کوشش، مصطفی درایتی؛ تهران: سازمان

DIA 276253

اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران ۱۳۹۱/۲۰۱۲